

Organitza:

**Fundació
Frederic Mompou**

Col·laboren:

jmb
**Joventuts musicals
de Barcelona**

Agrupació Barcelonès
A B C D E F G H I J K
L M N O P Q R S T U
V W X Y Z

Més informació:

Tel. 93 2181481 - info@fundaciomompou.cat - www.fundaciomompou.cat

Tel. 93 2153657 - jmb@jmbarcelona.com - www.jmbarcelona.com

Passeig de Gràcia, 108, 1r 2a - 08008 Barcelona

VIII Memorial Mompou-Bravo

Concerts d'homenatge al
matrimoni del compositor
Frederic Mompou i la
concertista Carme Bravo

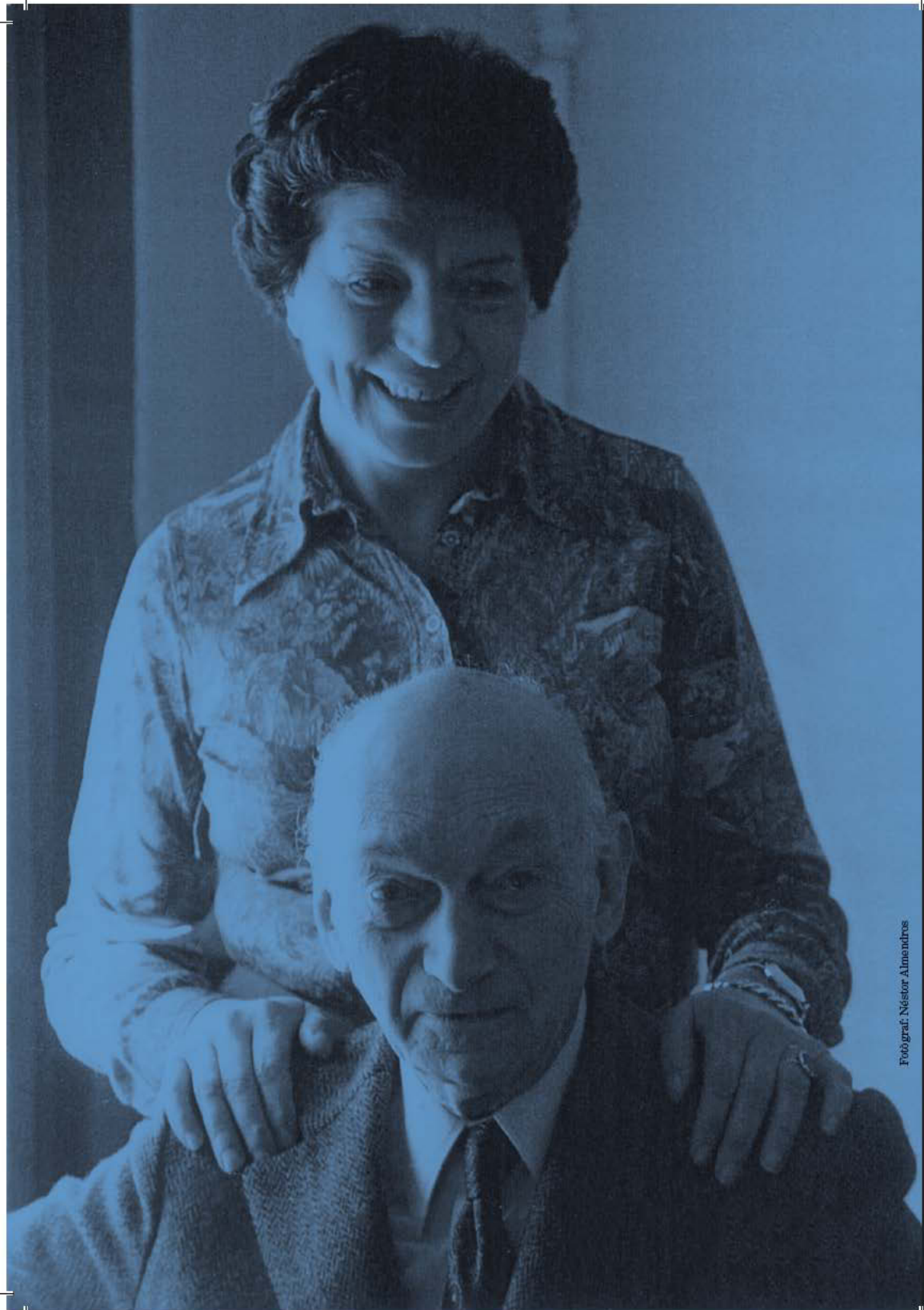
Ateneu Barcelonès / Sala Oriol Bohigas

Dimecres 16 de juliol de 2014, recital de violí i piano.

Dimecres 23 de juliol de 2014, recital de veu i piano.

Fundació
Frederic Mompou

VIII Memorial Mompou-Bravo

Concerts d'homenatge al matrimoni del compositor Frederic Mompou i la concertista Carme Bravo

Hem de considerar el curs 2013-14 com a normal en les activitats de la Fundació Frederic Mompou, sobretot comparat amb el curs anterior, en el que les activitats van ser moltes, públiques i variades, degut als aniversaris relacionats amb el compositor.

Aquest any, al contrari, l'activitat diària de la Fundació ha estat interna. Però hem recuperat partitures desconegudes de Frederic Mompou, que s'estrenaran en aquest Memorial, i hem seguit en contacte amb artistes, intèrprets i estudiosos de l'obra del Mestre, amb la recuperació d'antics contactes que s'havien apagat amb el decés de Carme Bravo. El treball que correspon a l'activitat de la Fundació. Normalitat.

Però, dintre d'aquesta normalitat, cal remarcar que l'Ajuntament va col·locar una placa commemorativa a la façana de la finca on hi ha la Fundació. Ho vam celebrar!

Joan Milià

President de la Fundació Frederic Mompou

Concert a càrrec de Kalina Macuta, violí i Daniel Blanch, piano

Ateneu Barcelonès (Sala Oriol Bohigas)

Dimecres 16 de juliol de 2014 - 21h.

1a part

Per a Helena	Manuel Blancafort (1897-1987)
Romança de saló	Manuel Blancafort
Pastorel·la	Manuel Blancafort
Altitud	Frederic Mompou (1893-1987)
Canço i Dansa núm. 7 (Estrena)	Frederic Mompou
Escenes de la llar (selecció) <i>Amorosa</i> <i>Jugant amb la nina</i>	Agustí Grau (1893-1964)
Jeunes filles au jardin	Frederic Mompou (arr. Joseph Szigeti)
Elegia (Damunt de tu només les flors)	Frederic Mompou (arr Xavier Turull)
Cançó i Dansa núm. 6 (Estrena)	Frederic Mompou

2a part

Sonata per violí i piano <i>I. Allegretto ben moderato</i> <i>II. Allegro</i> <i>III. Ben moderato: Recitave-Fantasia</i> <i>IV. Allegretto poco mosso</i>	César Franck (1822-1890)
--	-----------------------------

Kalina Macuta & Daniel Blanch

El duo Kalina Macuta - Daniel Blanch porta més d'onze anys realitzant concerts de forma ininterrompuda per Espanya. Durant el 2004 el duo rebé valuosos consells del violinista Olivier Charlier i de la pianista Brigitte Engerer, i foren guardonats amb una Medalla per unanimitat en el Concurs Internacional Maria Canals de Barcelona.

Des dels seus inicis han realitzat importants actuacions en cicles i festivals: LAuditori de Barcelona, Teatro Metropol de Tarragona, Festival Internacional de Santa Florentina a Canet de Mar, Noches en los jardines de los Reales Alcázares de Sevilla, Teatre del Foment Mataroní, Auditori Viader de Girona, Palacio de Congresos de Marbella, Museo de Bellas Artes d'A Coruña, Festival Musicant de Campllonch, Palau Mar i Cel a Sitges, Teatre Principal de Sabadell i Fundació Juan March de Madrid, entre d'altres. També cal destacar la seva exitosa participació com a actors i intèrprets protagonistes a l'obra de teatre "Sonata a Kreutzer" dirigida per Quim Lecina i representada al Teatre Romea i al Versus Teatre. A l'obra, compartint cartell amb els actors Lluís Soler (2008) i Sergi Mateu (2010), interpretaven en directe la famosa Sonata de Beethoven.

La formació porta a terme una intensa activitat discogràfica i ha realitzat ja gravacions de Sonates de Beethoven, Brahms i Bartók (segells Columna Música i El Far Blau). També fruit del seu interès en divulgar música catalana poc coneguda i de qualitat han enregistrat dos CDs: el primer dedicat a miniatures per a violí i piano de compositors catalans (un doble CD amb 35 obres de 28 compositors diferents) i el segon dedicat al primer volum de la integral de l'obra per a violí piano del compositor i violinista Joan Manén. Finalment cal destacar la gravació que realitzaren del Doppio Concertino per a violí, piano i conjunt instrumental del compositor català Carlos Suriñach al costat dels membres de l'orquestra Sinfonia Varsovia, dirigits per Jacek Kaspszyk.

**Concert a càrrec de Marisa Martins, mezzosoprano i Mac McClure,
piano**

Ateneu Barcelonès (Sala Oriol Bohigas)

Dimecres 23 de juliol de 2014 - 21h.

1a part

La Courte Paille
Le Sommeil
Quelle aventure!
La Reine de coeur
Ba, Be, Bi, Bo, Bu
Les Anges Musiciens
Le Carafon
Lune d'Avril

Francis Poulenc
(1899-1963)

Histoires Naturelles
Le paon
Le grillon
Le cygne
Le martin-pêcheur
La pintade

Maurice Ravel
(1875-1937)

De “Tonadas de Ultramar”
Soy la dulce frutera
El que gusta el sabor de mi fruta
“Sones” para cantados y bailados...
Nana (príncipe mío duerme)
Hay una blanca señora en tu país

Joan Comellas
(1913-2000)

2a part

Tres Melodies
(amb textos de Juan Ramón Jiménez)
Viaje definitivo
Pastoral
Llueve sobre el río

Frederic Mompou
(1893-1987)

Del cicle “Combat del Somni”
(amb versos de Josep Janés)
Damunt de tu només les flors
Ara no sé si et veig encar
Jo et pressentia com la mar

Quatre Comptines
Dalt d'un cotxe
Margot la pie
J'ai vu dans la lune
Frederic tic tic

Trois Chansons
(amb textos de Théophile Gautier)
Les Colombes
Chinoiserie
Seguidille

Manuel de Falla
(1876-1946)

Marisa Martins, mezzosoprano

La mezzosoprano hispano-argentina va iniciar els seus estudis a Buenos Aires i els va continuar al Conservatori Superior Municipal de Barcelona.

El seu repertori operístic abasta principalment Monteverdi (Ottavia, Proserpina, Minerva), Mozart (Dorabella, Annio, Zerlina, Idamante, Tamiri) i Rossini (Zaida, Doralice, Roggiero), rols que ha interpretat al Gran Teatre del Liceu de Barcelona, Teatre de la Zarzuela i Teatre Real de Madrid, Teatre de la Monnaie de Brussel·les, Rossini Opera Festival de Pesaro, Festival Mozart d'A Coruña, entre d'altres. En el 250è aniversari de Mozart, debutà al Festival de Salzburg amb “Loca del Cairo” i “Lo sposo deluso”.

Especialment interessada en la relació veu-moviment, intervé en produccions que combinen música i dansa contemporània en els teatres de Basilea, Lucerna, Berlín, l'Òpera de Colònia, Brooklyn Academy of Music de Nova York, Festival de Música Antiga d'Innsbruck i col·labora amb The Fischhouse de San Francisco.

En el camp del Lied sent predilecció per la música francesa i espanyola, la qual cosa l'ha dut a estrenar diverses obres de

compositors catalans com Mompou, Xavier Montsalvatge, Enric Palomar, David Padrós, Josep M. Mestres Quadreny i Jordi Rossinyol.

Marisa Martins ha estat guardonada amb l'“Orphée d'Or 2008” a la categoria “Grandes Voix Humaines-Henry Jacqueton” per “El gran burlador” del segell Lauda. De la seva discografia destaquen també “Monteverdi Madrigali Guerrieri ed Amorosi” –Harmonia Mundi–, amb René Jacobs; i del segell Columna Música: “Frederic Mompou –Combat del Somni” ; “Requiem” de Xavier Benguerel (premi CD Compact 2007 –categoria Música Coral); “Xavier Montsalvatge Integral de Canto (Vol. I)” i, del mateix compositor, l'òpera “El gato con botas” amb Antoni Ros Marbà i l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu (nominada per als premis Grammy del 2004 al millor enregistrament d'òpera).

Mac McClure, piano

Va néixer a Florida (EUA). Va començar els estudis musicals amb Consuelo Colomer i va continuar amb Michael Zenge i Phyllis Rapperport. El 1986 es va traslladar a Barcelona per estudiar amb Carlota Garriga a la prestigiosa Acadèmia Marshall. A partir de 1991 comença a treballar amb Àlicia de Larrocha el repertori espanyol i clàssic, dedicant-se especialment a Albéniz, Balada, Esplà, Falla, Granados, Montsalvatge, Mompou, Rodrigo, Turina, entre d'altres, dels qui ha estrenat moltes peces. També ha treballat el repertori de veu i piano de Granados, Montsalvatge, Mompou, Ginastera, Toldrà, Turina, Gerhard, sense deixar la música de Mozart, Chopin, Brahms i Rachmaninov. Treballa amb Dalton Baldwin la música francesa, preparant la integral de Debussy, Fauré i Poulenc.

Les seves interpretacions de música contemporània han estat molt valorades. Ha treballat d'una manera molt estreta amb Arauco, Garriga, Bertrán, Humet, García Demestres, Borràs, Montsalvatge, Nin-Culmell, Padrós, Figueroa, León, Surinach i Turull, que fou el seu mestre de música de cambra.

Entre més de 20 gravacions en CD, destaquen la primera gravació mundial de les cançons d'Albéniz, música transcrita per Lizst, Saint-Saëns i Busoni de Bach, la primera gravació mundial del Quintet op. 49 de Granados i la integral de la música per a piano i veu de Mompou. També ha gravat CDs d'obres catalanes entorn a Mompou, de música de M. Valls i de Montsalvatge. Recentment, ha enregistrant la música inèdita de Mompou, descoberta l'any 2008.

És professor convidat i director del programa de post-grau de la Universitat d'Antioquia (Colòmbia). És coeditor de l'obra per a piano i veu d'Albéniz, publicada per l'editorial Boileau i ara prepara obres de M. Valls, Granados i M. Salvador.

Actua amb freqüència a Espanya i Europa. Va debutar al Festival Internacional de Peralada amb una producció de Carles Santos d'"El Barber de Sevilla" de Rossini. Ha actuat també als festivals de Camprodon, Torroella de Montgrí, Girona, Pals, Alacant, Madrid, Granada, Dusseldorf, Munic, Villecroize i de Lima, entre d'altres.

Regularment fa concerts i classes magistrals a diferents universitats i conservatoris dels EUA. Des del 2010 és professor associat de la Universitat Nacional de Colòmbia i, l'any 2011 va ser nomenat Director del Conservatori d'aquesta universitat.

Notes sobre el VIII Memorial Mompou-Bravo

Com sempre, al voltant de la data de la mort de Frederic Mompou, la seva Fundació vol recordar-lo, juntament amb la seva esposa i companya Carme Bravo, homenatjant-los amb el Memorial.

Aquest Memorial va néixer l'any 2007, poc després del traspàs de Carme Bravo, com a intenció de la resta del Patronat de la Fundació cap als seus guies i fundadora. L'any següent, nasqué el desig d'institucionalitzar-lo. I així hem arribat al VIII Memorial en curs.

Aquest any proposem dos concerts de duo. El primer, de violí i piano, on els intèrprets ens presenten una visió de l'obra de diferents membres del grup CIC, del "Grup dels vuit". Recordem-los: CIC (Compositors Independents de Catalunya, 1929-1936), amb R. Gerhard, J. Gibert Camins, E. Toldrà, M. Blancafort, B. Samper, R. Lamote de Grignon, A. Grau i F. Mompou.

De l'obra del "Grup dels vuit", per la seva formació, els intèrprets han seleccionat obres de Mompou, Blancafort i Grau (el més desconegut del grup). I, com a contrast, programen la Sonata de C. Franck.

De les peces de F. Mompou, cal remarcar l'estrena de les versions per a violí i piano de les Cançons i Danses núm. 6 i 7, fetes pel mateix Mompou a petició del violinista barceloní Lluís Soler, que va emigrar poc després a Sudamèrica amb els manuscrits, i del qual se'n va perdre la petja. Un cúmul de casualitats ha fet que les partitures originals arribessin a la Fundació gràcies a l'interès i generositat de diverses persones a les que

volem agrair el gest. Això mereix comentari a part.

El segon recital d'aquest Memorial, de veu i piano, està muntat al voltant de la mecenes Princesa de Polignac (que va ajudar a les arts i als artistes de l'elit de París), amb cançons de diferents compositors a qui acollia a les vetllades de la seva mansió: F. Poulenc, M. Ravel, M. de Falla i F. Mompou.

S'hi afegeixen unes peces d'un músic nostrat, Joan Comellas, que no tingué cap mecenes, però que fou molt valorat com a amic i com a autor tant per Frederic Mompou com per Carme Bravo.

Personalment, degut a fer la seva coneixença en la meua etapa de ballarí de l'Esbart Verdguer, sempre el tinc en la memòria.

Aventures i desventures d'unes partitures (Perdoneu el rodolí)

Fa dos anys vam rebre un correu electrònic del pianista Carles Marigó, que aleshores feia un postgrau a Moscou. Ens notificava de l'existència d'unes partitures manuscrites de Frederic Mompou d'uns arranjaments per a violí i piano de les Cançons i Danses núm. 6 i 7 i d'altres manuscrits. Les va conèixer per contacte amb un membre de l'ambaixada del Brasil a Moscou, el Sr. Umberto F. Grillo.

Sorpresa absoluta per part de la Fundació! La mateixa Carme Bravo no n'havia parlat mai i suposem que ignorava la seva existència.

Sembla que a finals dels anys 40 del segle XX, el violinista i poeta barceloní Lluís Soler i Rialp va demanar a Frederic Mompou una versió d'algunes peces per a violí i piano. (D'aquest artista hi ha una petita ressenya a la Gran Enciclopèdia Catalana, firmada per Albert Manent). Desconeixem el grau d'amistat entre el Mestre i l'intèrpret. De fet, ho desconeixem tot.

El Sr. Grillo, dipositari de les partitures, en saber que existia la Fundació, va manifestar el desig d'entregar-les. A més, ens va il·lustrar en el nom i història de Lluís Soler. El violinista va entregar les partitures esmentades al seu amic, el Sr. Grillo, l'any 2010, poc abans de morir sense descendència al 2011.

Les voltes que donen les vides va fer que l'any següent comencessin els contactes entre Umberto Grillo i Carles Marigó a Moscou i entre Carles Marigó i la Fundació Mompou i, finalment, entre el Sr. Grillo i la Fundació,

amb un final satisfactori per a tothom.

Realment, “roda el món i torna al Born”.

Novament, la Fundació Mompou i els seus membres agraeixen vivament l'interès d'aquestes persones per l'obra del nostre autor i per la seva generositat.

Joan Millà

President de la Fundació Frederic Mompou

(Nota biogràfica de Lluís Soler i Rialp (Barcelona 1920-Florianópolis (Brasil) 2011): De petit estudià el violí. Fou reclutat l'any 1938. Després de la guerra s'exilià a Menorca i tornà a Barcelona l'any 1941-42. A part de la música publicà alguns llibres de poesia. L'any 1952 emigrà a l'Uruguai i després a Brasil (Porto Alegre, Brasília i Recife). Conegut per formar part de diferents orquestres i com a professor de violí, s'establí a Recife fins a la seva jubilació l'any 1985. Es traslladà a Florianópolis, on seguí la seva tasca docent. A més d'un excel·lent professor era un gran instrumentista.)

Joan Comellas i Frederic Mompou a la Plaça Catalunya, cap als anys 1940. Autor desconegut